

Többi fél az eljárásban: Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Németországi Szövetségi Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a megtámadott ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül.
- A Bíróság az alapokmányának 61. cikke értelmében állapítsa meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a határozat sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését, és ennek megfelelően a keresetet utasítsa el. Másodlagosan a Bizottság kéri az ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalását.
- A Bíróság a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A másik fél az eljárásban a Deutsche Post AG (DPAG), a postai szolgáltatások területén nemzetközileg tevékenykedő nagyvállalat, amely állami forrásokból jelentős kompenzációs kifizetéseket kapott. Az EK 82. cikk szerinti, 2002. évi külön határozatban, amelyet nem támadtak meg, a Bizottság megállapította, hogy a DPAG a csomagpiacon a költségeket nem fedező árak révén visszaélt piaci erőfölényével. Mivel a DPAG az érintett időszakban mindenhol veszteségeket termelt, ezen agresszív árpolitika csak olyan eszközökkel volt finanszírozható, amelyeket a vállalat pénzügyi ellentételezésként kapott.

A jelen fellebbezésben lényegében azon kérdéstről van szó, hogy a Bizottság mely elemzési módszert alkalmazhatta a jelen ügy konkrét körülményei között annak megállapításakor, hogy a DPAG jogellenes támogatást kapott.

Az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben előnyben részesített módszer szerint meg kellett vizsgálni a vállalkozásnak a közszolgáltatási kötelezettségekkel összefüggő, a vizsgált időszakot érintő valamennyi költségét és bevételét annak megállapítása érdekében, hogy a vállalkozás az államtól túlzott pénzügyi ellentételezést kapott-e. Mivel fennállt ilyen túlkompensáció, ebből arra lehetett következtetni, hogy ezen forrásokat a háztól házig való csomagszállítási szolgáltatások szomszédos piacán folytatott tisztességtelen árpolitika finanszírozásához is felhasználták.

A határozatban alkalmazott módszer szerint megvizsgálták a szomszédos piacon a tisztességtelen árpolitika által előidézett hiányokat, valamint azt, hogy e hiányokat állami forrásokból ellentételezték-e, vagy sem. Amennyiben ilyen ellentételezést megállapítanak, és nem áll fenn más finanszírozási forrás (a vállalkozás saját eszközei formájában), ebből arra kell következtetni, hogy a háztól házig való csomagszállítási szolgáltatások szomszédos piacán folytatott tisztességtelen árpolitika finanszírozásához állami eszközöket használtak fel.

A Bizottság a határozatában alkalmazott módszert megfelelőnek tartja. Annak segítségével – azon feltételezést is magában foglaló

logikus érvelés alapján, hogy a pénznek végül is valahonnan jönnie kell – jogellenes állami támogatás fennállására lehet következtetni. A megtámadott ítélet nem vonta kétségbe sem az érvelést, sem az annak alapjául szolgáló tényeket. Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben minden további magyarázat nélkül azon álláspontból indult ki, hogy csak az első módszer jöhet számításba.

A Bizottság a következő jogalapokra hivatkozik: fennáll az EK 87. cikk (1) bekezdésének és a 86. cikk (2) bekezdésének a megsértése, mivel e rendelkezéseket a megtámadott ítéletben hibásan értelmezték abban az értelemben, hogy azok kizárják a megtámadott ítéletben egyébként nem kifogásolt módszert, amely logikus és helytálló érvelés alapján lehetővé teszi a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatás fennállására való következtetést. Továbbá a Bizottság az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára és az EK 230. cikk megsértésére hivatkozik, mivel az Elsőfokú Bíróság túllépett a hatáskörén és az EK 230. cikkben előírt felülvizsgálati jogkörön, valamint hivatkozik a Bíróság alapokmányának 36. cikkére, mivel az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta a határozatban alkalmazott módszer jogellenességét megindokolni.

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2008. szeptember 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Football Association Premier League Ltd, Net Med Hellas SA, Multichoice Hellas SA kontra QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

(C-403/08. sz. ügy)

(2008/C 301/34)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperes: Football Association Premier League Ltd, Net Med Hellas SA, Multichoice Hellas SA

Alperes: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A. A feltételes hozzáféréseken alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló, 1998. november 20-i 98/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmezéséről

1. Jogellenes eszköz

- a) Ha feltételes hozzáférést biztosító eszközt a szolgáltató vagy annak hozzájárulásával más gyártja, és azt a védett szolgáltatáshoz való hozzáférést bizonyos körülmények fennállása esetén lehetővé tevő korlátozott engedélyhez kötve értékesítik, a 98/84/EK irányelv 2. cikkének e) pontja értelmében vett „jogellenes eszköznek” minősül-e az eszköz akkor, ha azt a védett szolgáltatáshoz az engedély által nem fedett helyen, módon vagy személy által való hozzáféréshez használják fel?
- b) Mi a jelentése az irányelv 2. cikkének e) pontjában szereplő „tervezett vagy kialakított” [helyesen: tervezett vagy átalakított] kitételnek?

2. Érintettség

Ha a szolgáltató audiovizuális tartalmat közvetít kódolt formában más szolgáltatónak, amely aztán e tartalmat feltételes hozzáférés alapján sugározza,

mely tényezőket kell figyelembe venni az első szolgáltató érdekeinek a 98/84/EK irányelv 5. cikke értelmében vett érintettsége megállapításakor?

Így különösen:

Ha az első vállalkozás audiovizuális tartalmat (amely képi anyagból, háttérhangból és angol nyelvű magyarázó szövegből áll) közvetít kódolt formában más vállalkozásnak, amely a közönség számára sugározza ezt az audiovizuális tartalmat (amelyhez az saját logóját, valamint egy kiegészítő magyarázó hangfelvételt tesz hozzá):

- a) A 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja és a 89/552/EK irányelv⁽²⁾ 1. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsor-szolgáltatás”-nak minősülő védett szolgáltatást képez-e az első vállalkozás általi közvetítés?
- b) Szükséges-e az, hogy az első vállalkozás a 89/552/EK irányelv 1. cikkének b) pontja szerinti műsorszolgáltató legyen ahhoz, hogy a 98/84/EK irányelv 2. cikkének a) pontja szerinti „televíziós műsorszolgáltatás”-t képező védett szolgáltatás nyújtójának minősülhessen?
- c) Úgy kell-e értelmezni a 98/84/EK irányelv 5. cikkét, hogy az polgári jogi kereset benyújtását teszi lehetővé az első vállalkozás számára a műsor második vállalkozás által sugárzott formájához való hozzáférést biztosító jogellenes eszközöket illetően,

- (i) vagy azért, mert úgy kell tekinteni, hogy az ilyen eszközök a sugárzott jelek által hozzáférést biztosítanak az első vállalkozás saját szolgáltatásaihoz;
- (ii) vagy pedig azért, mert az első vállalkozás a védett szolgáltatások nyújtója, amelynek érdekeit érinti a jogsértő tevékenység (hiszen az ilyen eszközök engedély nélküli hozzáférést biztosítanak a második vállalkozás által nyújtott védett szolgáltatáshoz)?

- d) Befolyásolja-e a c) kérdésre adott választ az a körülmény, hogy az első és a második szolgáltató más dekódoló rendszereket és feltételes hozzáférést biztosító eszközöket használ-e?

3. Kereskedelmi cél

Az 98/84/EK irányelv 4. cikkének a) pontja szerinti „kereskedelmi célból történő birtoklás” fogalma alá csak a jogellenes eszközök kereskedelmi értékesítés céljából való birtokban tartása tartozik-e,

vagy pedig a fogalom felöleli azt a helyzetet is, amikor a végső fogyasztó az eszközt **tetszőleges** üzleti tevékenység folytatása során tartja birtokában?

B. Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanács irányelv⁽³⁾ értelmezéséről

4. Többszörözési jog

Ha (i) a dekódoló egység memóriájában, vagy (ii) film esetében a televízió-készülék képernyőjén egy adott film, zenemű vagy hangfelvétel (a jelen esetben digitális kép- és hangfelvételek) egymást követő részletei jelennek meg, és a teljes művet többszörözik egymást követő részletekben, de bármely időpillanatban csak korlátozott számú részlet érhető el:

- a) Azt a kérdést, hogy ezeket a műveket részben vagy egészben többszörözték-e, a nemzeti szerzői jogi szabályozás alapján kell-e eldönteni (mármint azon rendelkezések alapján, amelyek meghatározzák, hogy mi minősül a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözésének), vagy pedig a 2001/29/EK irányelv 2. cikkének értelmezése segítségével?
- b) Ha a 2001/29/EK irányelv 2. cikkét kell értelmezni, akkor a nemzeti bíróságnak a művek részleteinek összességét egy egységként kell kezelnie, vagy pedig az adott időpontban elérhető korlátozott számú részletet kell figyelembe vennie? Utóbbi esetben a nemzeti bíróságnak milyen vizsgálati módszert kell alkalmaznia annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy a műveket a hivatkozott cikk értelmében többszörözték-e?
- c) A 2. cikkben szereplő többszörözési jog kiterjed-e a televízióképernyőn ideiglenesen megjelenő képek létrehozására is?

5. Önálló gazdasági jelentőség

- a) Úgy kell-e tekinteni, hogy a mű a műholdas televíziós dekódoló egységben vagy a dekódoló egységhez kapcsolt televíziós képernyőn létrejövő ideiglenesen elérhető másolatai – amelyek egyetlen célja a mű jogilag egyébként nem korlátozott felhasználása – a 2001/29/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti önálló gazdasági jelentőséggel bírnak amiatt, hogy a jogosult csak e másolatok alapján követelheti a jogainak használatáért járó ellenszolgáltatást?
- b) Befolyásolja-e az 5a) kérdésre adott választ az, hogy (i) az ideiglenesen elérhető másolatoknak van-e saját értéke, vagy hogy (ii) az ideiglenesen elérhető másolatok kis részét olyan mű vagy más tartalom képezi, amely a szerzői jog megsértése nélkül is felhasználható, vagy hogy (iii) a jogosult másik tagállamban levő kizárólagos engedélyese már kapott ez utóbbi tagállamban ellenszolgáltatást a mű felhasználásáért?

6. Vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítés

- a) A 2001/29/EK irányelv 3. cikke értelmében vezetékes vagy vezeték nélküli úton nyilvánossághoz közvetítettnek minősül-e az a szerzői jogi védelem alatt álló mű, amelyet vendéglátóipari egységben (például bárban) műholdas adóról fognak, és azt ezekben a létesítményekben a jelenlevő közönség számára képernyő és hangszórók segítségével közvetítik, illetve mutatják be?
- b) Befolyásolja-e a 6a) kérdésre adott választ, hogy
- (i) a közönség tagjai a műsorszolgáltató által elérni kívánt közönségtől különböző, új közönséget képeznek (ebben az esetben azért, mert az egyik tagállam belső piacára szánt dekódoló kártyát más tagállam kereskedelmi közönsége tekintetében használják);
- (ii) a közönség tagjai nem minősülnek a nemzeti jog szerint fizető közönségnek;
- (iii) a televíziós műsorszórás jelet a televízió-készülék helye szerinti vagy azzal szomszédos épület tetején elhelyezett antennával vagy műholdas antennával fogják?
- c) Ha a b) pontban szereplő bármelyik részkérdésére igenlő választ kell adni, akkor mely tényezőket kell figyelembe venni annak eldöntése során, hogy a művet olyan helyszínről közvetítették-e, ahol a közönség nincs jelen?

C. A műholdas műsorszórásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ és az EK 28., EK 30. és EK 49. cikk értelmezéséről

7. A 93/83/EGK irányelvre alapított védekezés

Összeegyeztethető-e a 93/83/EGK irányelvvél vagy az EK 28. és EK 30. cikkel, illetve az EK 49. cikkel az, hogy a nemzeti szerzői jogi szabályozás szerint, ha a mű műholdas adással közvetített ideiglenesen elérhető másolatai megjelennek a műholdas dekódoló egységben vagy televíziós képernyőn, akkor az adás vételének helye szerinti országban fennálló szerzői jogot sértik meg? Kihatással van-e a Bíróság álláspontjára az, hogy az adást olyan műholdas dekódoló kártyával dekódolták, amelyet a műholdas műsorszórás szolgáltatás nyújtója más tagállamban azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?

D. Az áruk és szolgáltatások szabad áramlásáról szóló EK 28., EK 30. és EK 49. cikknek a 98/84/EK irányelvvél összefüggésben való értelmezéséről

8. Az EK 28. cikkre, illetve az EK 49. cikkre alapított védekezés

- a) Ha az 1. kérdésre adott válasz az, hogy a szolgáltató hozzájárulásával vagy anélkül gyártott feltételes hozzáférést biztosító eszköz a 98/84/EK irányelv 2. cikkének e) pontja szerinti „jogellenes eszköznek” minősül akkor, ha a szolgáltató engedélyén kívül eső körben használják védett szolgáltatáshoz való hozzáférésre, akkor mi a jognak a 98/84/EK irányelv által nyújtott alapvető funkciójára hivatkozással meghatározott konkrét tárgya?
- b) Kizárja-e az EK 28. vagy EK 49. cikk azon nemzeti rendelkezés alkalmazását az első tagállamban, amely jogellenesnek minősíti az olyan műholdas dekódoló kártya behozatalát és értékesítését, amelyet a másik tagállamban műholdas műsorszolgáltató azzal a feltétellel bocsátott ki, hogy a kártya használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett?
- c) Befolyásolja-e a kérdésre adott választ az, hogy a műholdas dekódoló kártyát csak magán- vagy házi célra engedélyezték a második tagállamban, viszont az első tagállamban kereskedelmi célokra használták fel?

9. Arról a kérdésről, hogy a főcímzene számára nyújtott védelem szélesebb lehet-e az adás többi részének biztosított védelemnél

Kizárja-e az EK 28., EK 30. cikk vagy EK 49. cikk azon nemzeti szerzői jogi rendelkezés alkalmazását, amely jogellenesnek minősíti a zenemű előadását vagy lejátszását akkor, amikor az védett szolgáltatás részét képezi, amelyhez nyilvánosan, műholdas dekódoló kártya által férnek hozzá, és azt ily módon játszik le, ha a kártyát a műholdas műsorszolgáltató más tagállamban azzal a feltétellel bocsátotta ki, hogy annak használata csak ez utóbbi tagállamban engedélyezett? Van-e jelentősége annak, hogy a zenemű a védett szolgáltatás egészének jelentéktelen elemét képezi, és hogy a szolgáltatás más elemeinek nyilvános bemutatását vagy lejátszását a nemzeti szerzői jogi szabályozás nem tiltja?

E. Az EK 81. cikk versenyjogi szabályainak értelmezéséről

10. Az EK 81. cikkre alapított védekezés

Ha a műsortartalom-szolgáltató egy vagy több tagállam területére nézve kizárólagos felhasználási engedélyeket ad, amelyek értelmében a műsorszolgáltató csak a műsortartalom adott területen belüli sugárzására jogosult (ideértve a műholdas műsorszórást is), és valamennyi engedély olyan szerződéses kötelezettséget tartalmaz, amelynek értelmében a műsorszolgáltatónak meg kell akadályoznia, hogy az engedély alá tartozó műsor vételét lehetővé tevő műholdas dekódoló kártyáját az engedély által lefedett területen kívül használják, milyen jogi elemzést kell a nemzeti bíróságnak elvégeznie, és milyen körülményeket kell figyelembe vennie annak eldöntése során, hogy a szerződéses megkötés ellentétben áll-e az EK 81. cikk (1) bekezdésével?

Így különösen:

- úgy kell-e értelmezni a EK 81. cikk (1) bekezdését, hogy az e kötelezettségre alkalmazandó amiatt, hogy annak feltételezhető tárgya a verseny kizárása, korlátozása vagy torzítása; és
- ha igen, akkor ahhoz, hogy a szerződéses kötelezettség a EK 81. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alá essen, bizonyítani kell-e azt, hogy az észlelhetően kizárja, korlátozza vagy torzítja a versenyt?

(¹) HL L 320., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 147. o.

(²) A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.).

(³) HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.

(⁴) HL L 248., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.

A Vestre Landsret (Dánia) által 2008. szeptember 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ingeniørforeningen i Danmark, Bertram Holst képviselőiben kontra Dansk Industri, Babcock & Wilcox Vølund ApS képviselőiben

(C-405/08. sz. ügy)

(2008/C 301/35)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Vestre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Ingeniørforeningen i Danmark, Bertram Holst képviselőiben

Alperes: Dansk Industri, Babcock & Wilcox Vølund ApS képviselőiben

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A felek között vita van abban a kérdésben, hogy a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelvet (¹) a DA és az LO között létrejött Együttműködési Megállapodás megfelelően ültette-e át. Ezzel összefüggésben, ellentétes-e a közösségi szabályokkal az irányelv oly módon történő átültetése, hogy a munkavállalók csoportjai olyan felek között megkötött kollektív szerződés hatálya alá tartoznak, amely felek nem képviselik az érintett személyek szakmai csoportját és a kollektív szerződés nem fedi le az érintett személyek szakmai csoportját?
- Amennyiben a DA és az LO között létrejött Együttműködési Megállapodás megfelelően ültette át a 2002/14/EK irányelvet BH vonatkozásában, akkor megfelelően ültették-e át az irányelv 7. cikkét, ha megállapítható, hogy az Együttműködési Megállapodás bizonyos szakmai csoportokra nézve nem tartalmaz magas szintű felmondási védelmet?